

सर्गः १६

इत्यध्वनः कौञ्चिदहोभिरन्ते कूलं समासाद्य
 कुशः सरय्वाः। वेदिप्रतिष्ठावितताध्वराणां यूपान्
 पश्यच्छतशो रघूणाम् ॥ ३५ ॥ आधूय शाखाः
 कुसुमद्रुमाणां स्पृष्ट्वा च शीतान्सरयूतरङ्गान्। तं
 क्लान्तसैन्यं कुलराजधान्याः प्रत्युज्जगामोऽपवना
 न्तवातः ॥ ३६ ॥

इतीति । कुश इत्यनेन प्रकारेण कश्चित् कतिपयैरहोभि
 र्दिनैरध्वनो मार्गस्थान्तेऽवसाने सरय्वाः कूलं तटं समासाद्य
 प्राप्य रघूणां शतशः शतसंख्यानं यूपान् यज्ञस्तम्भानपश्यत्
 किं० रं वितता विस्तृता अध्वरा यज्ञा येषां तेषां किं० यूं
 वेदिः प्रतिष्ठा स्थानं येषां तान् ॥ ३५ ॥ आधूयेति । कुलस्य
 राजधान्या अयोध्याया उपवनसमीपपवनस्तं कुशं प्रत्यु
 ज्जगाम अभिमुखमागतः किं० कृत्वा कुसुमानि पुष्पाणि
 तत्प्रधानानां द्रुमाणां वृक्षाणां शाखा आधूय चालयित्वा च
 पुनः शीतान् सरय्वास्तरङ्गान् स्पृष्ट्वा किं० तं क्लान्तं ग्लानं
 सैन्यं यस्य तं ॥ ३६ ॥